

graf er paabudt, er Pantekravet ughldigt over for godtroende Erhverbere af Oplagsbeviset. Det er dette Udtryk „Pantekravet“, som vi ikke have kunnet forløse os med; det er for saa vidt et nyt Udtryk, og Spørgsmaalet bliver jo: Hvad skal der egentlig forstås derved; det er ingenting klart. Naar det dernæst hedder, at Pantekravet kun er ughldigt over for godtroende Erhverbere af Oplagsbeviset, bliver Spørgsmaalet: Hvorledes forholder det sig da over for Selskabet, hvorledes vil det forholde sig, naar en Mand f. Eks. kommer med en Paategning paa Garantibeviset og siger: Ja, nu er jeg Pantehaver, og det f. Eks. viser sig, at han slet ikke har meldt sig til Selskabet? Det er jo sikkert noget, som efter Lovforslagets Ordlyd vil være muligt; i det hele taget vil han altsaa i alle andre Forhold end just over for godtroende Erhverbere af Oplagsbeviset kunne optræde som Pantehaver. Dette vilde efter vor Formening ikke paa nogen Maade være korrekt. Her foreskrives en bestemt Fremgangsmaade som Betingelse for, at en Panteret kan stiftes, og naar denne Fremgangsmaade ikke er iagttaget, saa mene vi simpelt hen, at Virkningen maa være den, at Panteretten ikke er stiftet, at den paagældende ikke i nogen Henseende kan gøre Panteretten gældende, om han end naturligvis har bevaret sit personlige Krav over for Debitor for det Laan, han har ydet. Men alle de særlige Retsvirkninger, som ere knyttede til dette, have vi ikke ment kunne indtræffe. Vi maa have Klarhed paa: Hvilke ere Betingelserne for, at Retten er stiftet, og der maa ikke kunne efterlades Spørgsmaal om, hvad der udkræves til Panterettens Stiftelse. Nogle mene maaske saa, at det er nok, at der f. Eks. er givet Paategning, der kan saa opstaa Spørgsmaal, om der ikke maa udkræves mere, om der ikke maa udkræves, at den skal være forebist for Selskabet osv. Al denne Tvivl maa ikke opstaa paa dette Punkt, der maa være rene og klare Regler; det og det maa være iagttaget, saa have de Panteret, naar det ikke er iagttaget, haves der ingen Panteret, saa kan der formentlig ikke opstaa Tvivl. Paa den anden Side have vi ogsaa ment udtrykkelig at maatte gøre opmærksom paa, at naar disse Regler ere iagttagne, er der stiftet en Haandpanteret. Der kan saa være foretaget Overdragelse og givet Paategning osv., kort sagt værdslat Retshandler med Hensyn til Oplagsbeviset; men disse Retshandler kunne ikke i nogen Henseende foregribe den paagældende Haandpanthavers Ret; han er ubetinget sikret, naar han har iagttaget de

foreskrevne Regler. Det er jo en Selvfølge, at der er visse Rettigheder, han maa staa tilbage for; det følger af §§ 2 og 16, at Selskabets Ret for sine Udgifter, for Omkostninger osv. gaar foran. Det er altsaa for saa vidt givet, og det følger paa den anden Side af Lovforslaget, at Retten kun er givet ham med visse Indskrænkninger, saaledes som det nærmere indeholdes i §§ 8, 9 og 10. Men inden for disse Grænser er han ogsaa absolut sikret med Hensyn til sin Ret over Varerne, og der igennem vil formentlig den bedste Betingelse være tilvejebragt for, at disse Beviser virkelig kunne saa denne Kredit og tjene til Sikkerhedspapirer, saaledes som det er Meningen.

Til § 8 have vi for det første foreslaaet en Redaktionsændring for at afværge eventuelle Misforståelser om den Indehaver, som der er Tale om i Begyndelsen af Paragraffen, det er den samme legitimerede Indehaver, som der er Tale om senere hen i samme Linie; der staa § 3 føjet til, og vi have fundet, at det for Tydeligheds Skyld var ønskeligt ogsaa at føje det til efter det første „Indehaveren“. — Endringsforslag til Nr. 17 gaar ud paa, at den, som betaler eller deponerer Garantibevisets paalydende Beløb, kan fordrø sig det udleveret og efter Omstændighederne, for saa vidt det er endosseret til den omtalte Indehaver, forsynet med hans Kvittering, i Stedet for at Lovforslaget bestemmer, at han er berettiget til at fordrø sig det endosseret. Det har været Genstand for nogen Meningsudveksling mellem den højtærede Justitsminister og Udvalget, om der var Grund til at foretage denne Forandring. Udvalget har stillet sig paa det Standpunkt, at Reglen er, at naar en Mand betaler et Gældsbevis, kan han fordrø Kvittering, men andet kan han heller ikke fordrø, Endossering er noget, der ligger uden for de almindelige Regler. Hvis man simpelthen vilde sige, at han kan forlange Endossering, saa vilde det føre til, at der paadroges Kreditor et Ansvar ved fortsat Overdragelse, og det kan under ingen Omstændigheder gaa an. Saa henviser man til, at han kan endosserer uden Forbindtighed. Ja, det kan han; men naar han gør det, saa vil det i og for sig ikke bidrage til at styrke det paagældende Papiers Kredit, altsaa for saa vidt snarere virke i modsat Retning og ikke være det, man skalde opnå. Men ganske bortset herfra ere vi gaaede ud fra, at disse Papirer kun ville lyde paa Laan paa kort Tid, 3 Maaneder eller deslige, og det vilde dog saa være mærkeligt, om den paagældende skalde indfri Laanet før Forfaldstid for at optage et